

Ecologische Beoordeling
Het Anem 18 en
Rietbergweg 12,
Wijhe

ECOLOGISCHE BEOORDELING
HET ANEM 18 EN RIETBERGWEG 12,
WIJHE

Status: Definitief
Datum: 17-7-2025
Projectnummer: 2024-011

Almelo, Groningen, Utrecht, Zwolle
0546 - 45 44 66 | info@bjz.nu | www.bjz.nu

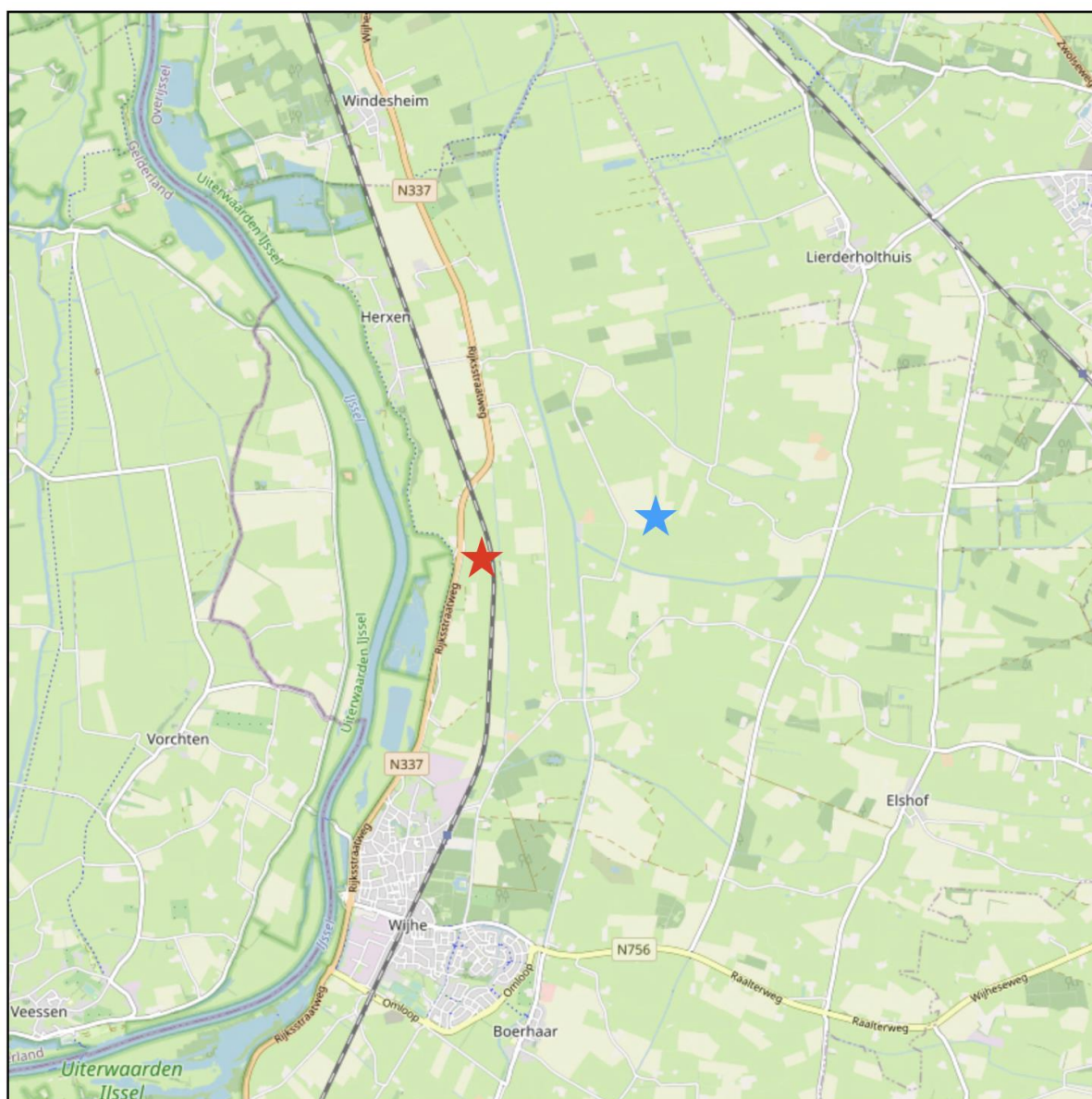
Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	4
HOOFDSTUK 2	WETTELIJK KADER.....	6
HOOFDSTUK 3	ECOLOGISCHE BEOORDELING.....	7
3.1	Algemeen.....	7
3.1.1	AERIUS-Calculator invoer	7
3.1.2	AERIUS-Calculator resultaten	8
3.2	Rijntakken.....	9
3.2.1	Algemeen.....	9
3.2.2	Habitattypes, leefgebieden en instandhoudingsdoelstellingen.....	11
3.3	Projectbijdrage	12
3.3.1	Algemeen.....	12
3.3.2	Kleine depositiebijdrage	13
3.3.3	Habitattype H6510A	13
HOOFDSTUK 4	CONCLUSIE	16

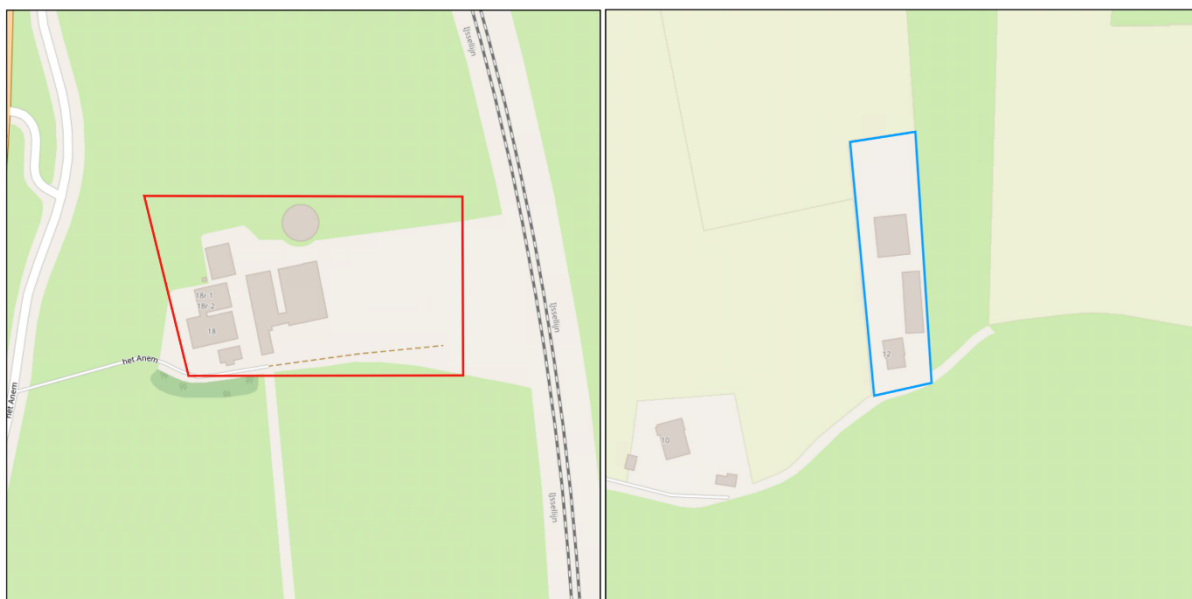
HOOFDSTUK 1 INLEIDING

Voorliggende ecologische beoordeling heeft betrekking op het perceel aan Het Anem 18 in het buitengebied van Wijhe (gemeente Olst-Wijhe). Concreet ziet het voornemen toe op de splitsing van een woonboerderij en tevens de realisatie van vier boerderijkamers. Daarnaast zal er nog een schuur en een Steltenberg gerealiseerd worden.

In afbeelding 1.1 is de ligging van het plangebied weergegeven. Met de rode ster wordt de locatie Het Anem 18 en met de blauwe ster wordt de locatie de Rietbergweg 12 ten opzichte van de directe omgeving weergegeven. In afbeelding 1.2 is met de rode omlijning de locatie Het Anem 18 en met de blauwe omlijning de locatie de Rietbergweg 12 weergegeven.

Afbeelding 1.1 Ligging van de locatie van het plangebied aan Het Anem 18 (met rode ster) en Rietbergweg 12 (met blauwe ster) ten opzichte van de omgeving (Bron: Plattekaart.nl)

Afbeelding 1.2 Ligging van de locatie van het plangebied aan Het Anem 18 (rode omlijning) en Rietbergweg 12 (blauwe omlijning) ten opzichte van de directe omgeving (Bron: Plattekaart.nl)

Uit de AERIUS-berekening is gebleken dat er als gevolg van de realisatie en het gebruik van de voorgenomen ontwikkeling plaatsvindt op stikstofgevoelige natuur in het Natura 2000-gebied 'Rijntakken'. In voorliggende ecologische beoordeling wordt onderzocht of er door de toename aan stikstofdepositie significante effecten plaatsvinden op de desbetreffende habitattypen(s).

HOOFDSTUK 2 WETTELIJK KADER

De Europese Vogel- en Habitatrichtlijn stelt verplichtingen aan de Europese lidstaten ten bescherming van bepaalde natuur. Vanuit deze wetgeving zijn de Natura 2000-gebieden aangewezen. Onder de Omgevingswet zijn bepaalde natuurgebieden aangewezen als beschermd. Onder deze gebieden vallen de Natura 2000-gebieden. Onder de wettelijke bescherming vallen de instandhoudingsdoestellingen. Deze zijn per Natura 2000-gebied opgesteld.

De Omgevingswet stelt dat Natura 2000-activiteiten zonder omgevingsvergunning niet zijn toegestaan. Een Natura 2000-activiteit houdt conform de Omgevingswet in: *Een Natura 2000-activiteit is een 'activiteit, inhoudende het realiseren van een project als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de habitatrichtlijn dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied'.*

Voor een project of plan dient in beeld te worden gebracht of het project of plan leidt tot significante negatieve gevolgen voor Natura 2000-gebieden. Wanneer deze gevolgen niet via de voortoets kunnen worden uitgesloten, dient het project of plan een vergunning voor de Natura 2000-activiteit te hebben.

De instandhoudingsdoestellingen zijn per gebied bepaald en vastgesteld. Een Natura 2000-activiteit mag niet leiden tot het onhaalbaar maken van deze doestellingen. Indien blijkt dat een project of plan leidt tot stikstofdepositie kan via een passende beoordeling worden onderzocht of de berekende depositie significante negatieve gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied. Berekende depositie betekent niet dat automatisch negatieve effecten plaatsvinden. Dit is afhankelijk van de hoeveelheid depositie, de huidige belasting en het natuurlijk herstel vermogen van de betreffende habitat. Per stikstofgevoelig habitattype dient te worden beoordeeld of de berekende depositie leidt tot significante negatieve gevolgen.

HOOFDSTUK 3 ECOLOGISCHE BEOORDELING

3.1 Algemeen

3.1.1 AERIUS-Calculator invoer

Om te determineren of er ten behoeve van de voorgenomen ontwikkeling stikstofdepositie plaatsvindt op stikstofgevoelige natuur, zijn in de AERIUS-Calculator twee berekeningen per locatie uitgevoerd. De eerste is de berekening voor de aanlegfase, waarin de emissie en mogelijke depositie gedurende de realisatie van het voornemen onderzocht wordt. Tijdens de aanlegfase vindt tijdelijke emissie plaats door het gebruik van (niet-elektrische) mobiele werktuigen en voertuigen. In het laatste geval wordt tevens rekening gehouden met het stationair draaien van vrachtwagens en het opstarten op een koude motor van de lichte voertuigen en de vrachtwagens. Onderstaande afbeeldingen weergeven de NH₃ en NO_x emissie per bron voor de aanlegfase per locatie.

Emissiebronnen	Emissie NH ₃	Emissie NO _x
1 Mobiele werktuigen Bouw, Industrie en Delfstoffenwinning Werktuigen Het Anem	0,2 kg/j	13,2 kg/j
4 Verkeer Koude start: overig koude starten	35,1 g/j	0,3 kg/j
5 Anders... Anders... Laden en lossen	39,0 g/j	3,9 kg/j
Verkeersnetwerk	80,6 g/j	2,3 kg/j

Afbeelding 3.1 Emissiebronnen aanlegfase Het Anem 18 rekenjaar 2025

Emissiebronnen	Emissie NH ₃	Emissie NO _x
1 Mobiele werktuigen Bouw, Industrie en Delfstoffenwinning Werktuigen Rietbergerweg	0,1 kg/j	6,5 kg/j
4 Verkeer Koude start: overig koude starten	5,3 g/j	98,9 g/j
5 Anders... Anders... Laden en lossen	5,0 g/j	0,6 kg/j
Verkeersnetwerk	10,0 g/j	0,3 kg/j

Afbeelding 3.2 Emissiebronnen aanlegfase Rietbergweg 12 rekenjaar 2025

De tweede berekening betreft een berekening voor de stikstofemissie en -depositie ten tijde van het in gebruik nemen van het voornemen. De relevante bronnen zijn gasverbruik, emissie van verkeersbewegingen en het opstarten op een koude motor van de voertuigen. Onderstaande afbeeldingen weergeven de NH₃ en NO_x emissie per bron voor de gebruiksfase per locatie.

Emissiebronnen	Emissie NH ₃	Emissie NO _x
1 Wonen en Werken Woningen gas boerderijkamers Het Anem	-	2,0 kg/j
4 Wonen en Werken Recreatie groepsaccomodatie het anem	-	-
5 Wonen en Werken Woningen gas woningen Het Anem (1)	-	1,4 kg/j
6 Verkeer Koude start: overig koude starten	0,3 kg/j	1,7 kg/j
Verkeersnetwerk	0,2 kg/j	2,5 kg/j

Afbeelding 3.3 Emissiebronnen gebruiksfase Het Anem 18 rekenjaar 2025

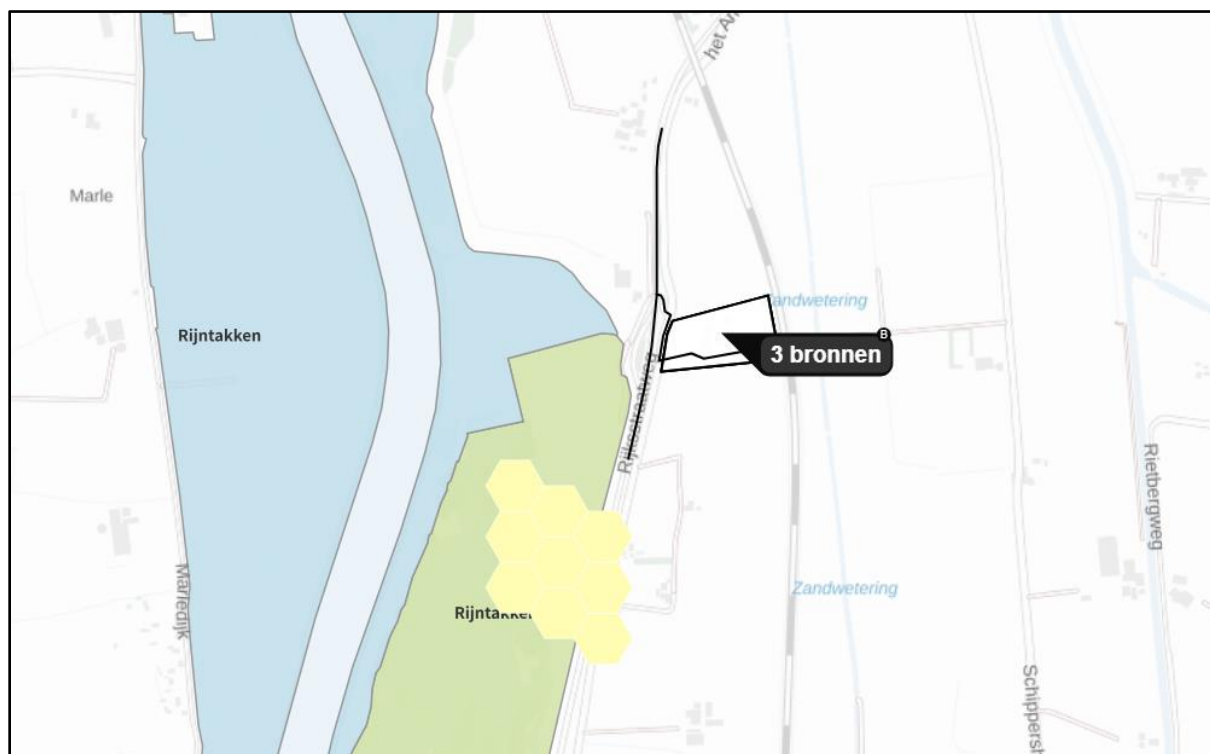
Emissiebronnen	Emissie NH ₃	Emissie NO _x
1 Verkeer Koude start: overig koude starten	32,5 g/j	0,2 kg/j
 Verkeersnetwerk	54,4 g/j	0,5 kg/j

Afbeelding 3.4 Emissiebronnen gebruiksfase Rietbergweg 12 rekenjaar 2025

3.1.2 AERIUS-Calculator resultaten

Uit de AERIUS-berekeningen voor de aanlegfase voor Het Anem 18 volgt dat er sprake is van tijdelijke stikstofdepositie op het Natura 2000-gebied 'Rijntakken' met een hoogste projectbijdrage van 0,02 mol N/ha/jr. De depositie vindt plaats op 1,55 gekarteerde hectare van het habitatype H6510A (Glanshaver- en vossenstaarthoollanden (glanshaver)).

Onderstaande afbeelding weergeeft de hexagonen waarop stikstofdepositie plaatsvindt als gevolg van het realisatie van het voornemen. De AERIUS-Calculator toont enkel de hexagonen waarin de achtergronddepositie minder dan 70 mol stikstof onder de kritische depositie waarde (KDW) van de aanwezige habitatypes of leefgebieden zit of waar de KDW reeds overschreden wordt. Voor hexagonen waarin de achtergronddepositie meer dan 70 mol onder de KDW van habitatypes of leefgebieden zit, kunnen significante, negatieve effecten bij voorbaat uitgesloten worden en hoeven zodoende niet meegenomen te worden in beoordeling. In de volgende paragraaf wordt verder ingegaan op de achtergrond- en kritische depositie waardes van het Natura 2000-gebied 'Rijntakken'.

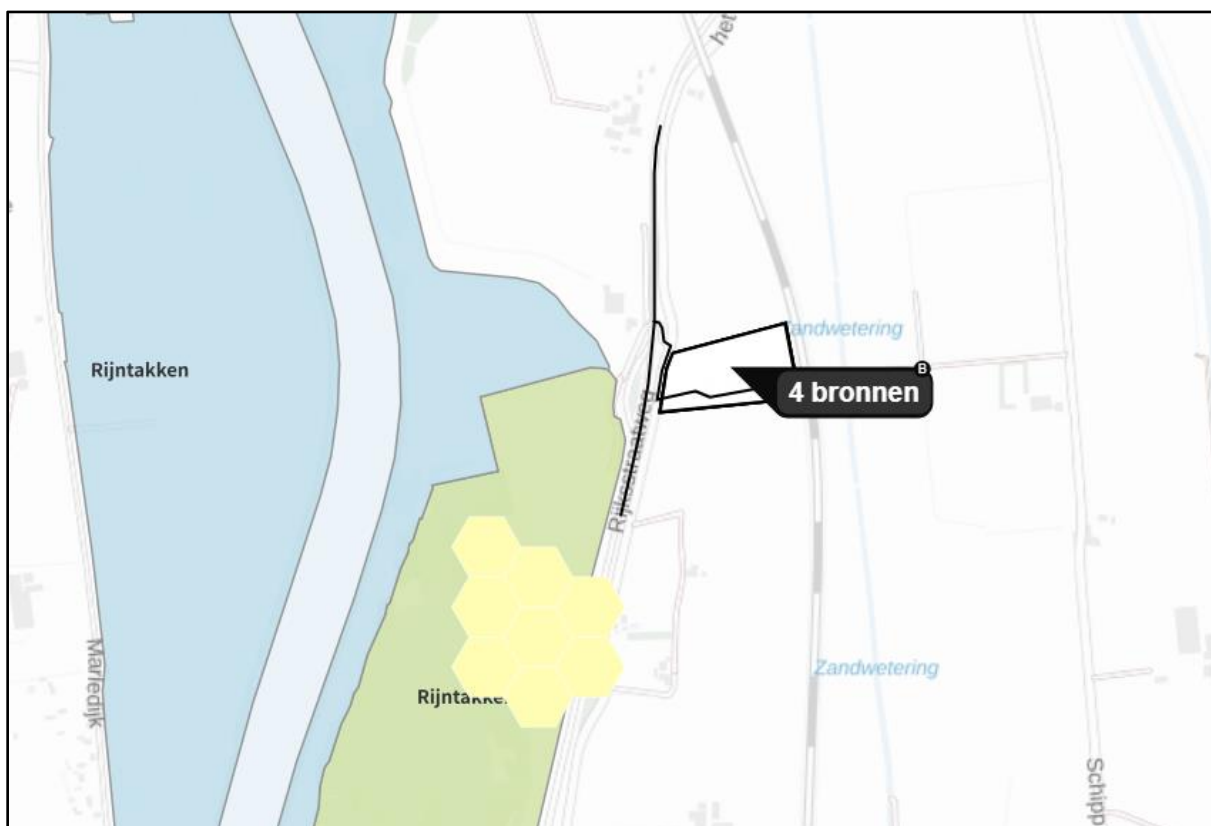
Afbeelding 3.5 Rekenresultaten AERIUS-Calculator aanlegfase Het Anem 18 rekenjaar 2025

Uit de AERIUS-berekening voor de aanlegfase voor de Rietbergweg 12 volgt dat er geen sprake is van stikstofdepositie als gevolg van de realisatie van het voornemen. Zodoende wordt deze berekening voor de ecologische beoordeling buiten beschouwing gelaten

Uit de AERIUS-berekening voor de gebruiksfase voor Het Anem 18 volgt dat er sprake is van sprake is van stikstofdepositie op het Natura 2000-gebied 'Rijntakken' met een hoogste projectbijdrage van 0,01 mol

N/ha/jr. De depositie vindt plaats op 1,54 gekarteerde hectare van het habitatype H6510A (Glanshaver- en vossenstaartheoollanden (glanshaver)).

Onderstaande afbeelding weergeeft de hexagonalen waarop stikstofdepositie plaatsvindt als gevolg van het gebruik van het voornemen.

Afbeelding 3.6 Rekenresultaten AERIUS-Calculator gebruiksfase Het Anem 18 rekenjaar 2025

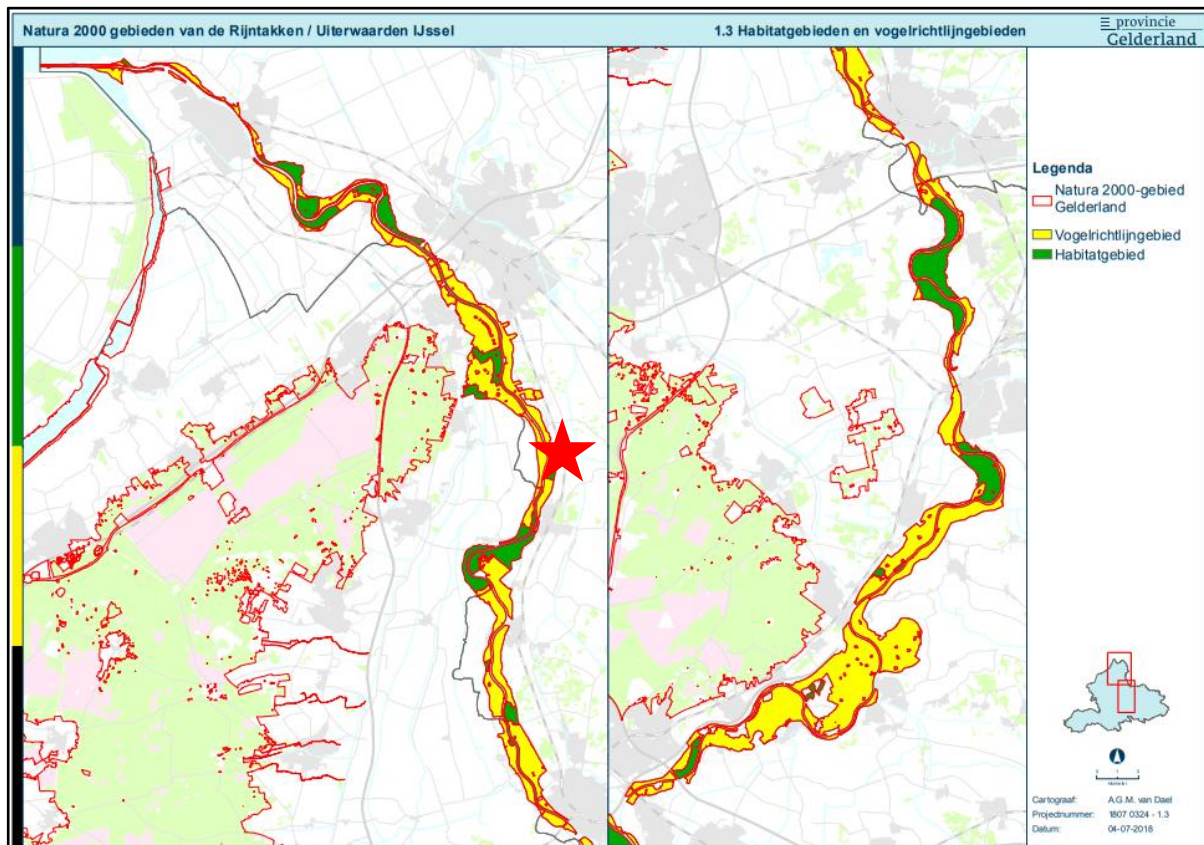
Uit de AERIUS-berekening voor de gebruiksfase voor de Rietbergweg 12 volgt dat er geen sprake is van stikstofdepositie als gevolg van het gebruik van het voornemen. Ook de berekening voor de gebruiksfase voor de Rietbergweg 12 kan zodoende buiten beschouwing worden gelaten.

3.2 Rijntakken

3.2.1 Algemeen

Het Natura 2000-gebied 'Rijntakken' bestaat uit de Gelderse Poort en uiterwaarden van de rivieren de Waal, Neder-Rijn en de IJssel. De Rijntakken strekken zich uit over de provincies Gelderland, Overijssel en Utrecht en in totaal 36 gemeenten. Het gebied bestaat in totaal uit ruim 23.000 ha, waarvan het gehele gebied is aangewezen als Vogelrichtlijngebied en circa 8.300 tevens als Habitatrichtlijngebied¹. Het projectgebied is gelegen in de nabijheid van het deelgebied 'Uiterwaarden IJssel' van de Rijntakken. Onderstaande afbeelding weergeeft het desbetreffende deelgebied. Het projectgebied is aangeduid met een rode ster.

¹ Provincie Gelderland. Beheerplan Natura 2000 Rijntakken (038). December 2018.

Afbeelding 3.7 Habitat- en vogelrichtlijngebieden deelgebied Uiterwaarden IJssel van de Rijntakken, projectgebied rode ster (bron: Beheerplan Rijntakken)

Het deelgebied *Uiterwaarden IJssel* maakt onderdeel uit van het Natura 2000-gebied Rijntakken en beslaat het traject van de rivier de IJssel tussen Arnhem en het IJsselmeer. Het gebied bestaat uit de rivier zelf, de aangrenzende oeverwallen en de buitendijkse uiterwaarden. De IJssel is een zijtak van de Rijn en voert ongeveer een zesde deel van de totale Rijnafvoer af in perioden van hoogwater. Bij lage afvoer wordt het waterpeil gereguleerd via de stuw bij Driel in de Neder-Rijn.

Gedurende het winterhalfjaar staan veel delen van de uiterwaarden regelmatig onder water. De overstromingsduur en -frequentie verschillen van jaar tot jaar. Het buitendijkse gebied is gevarieerd, met afwisseling in hoogteligging, breedte en openheid van het landschap. Er zijn zowel brede, open uiterwaarden als smallere, meer kleinschalige delen. Op sommige plaatsen komt kwelwater aan de oppervlakte en monden beken uit in de IJssel.

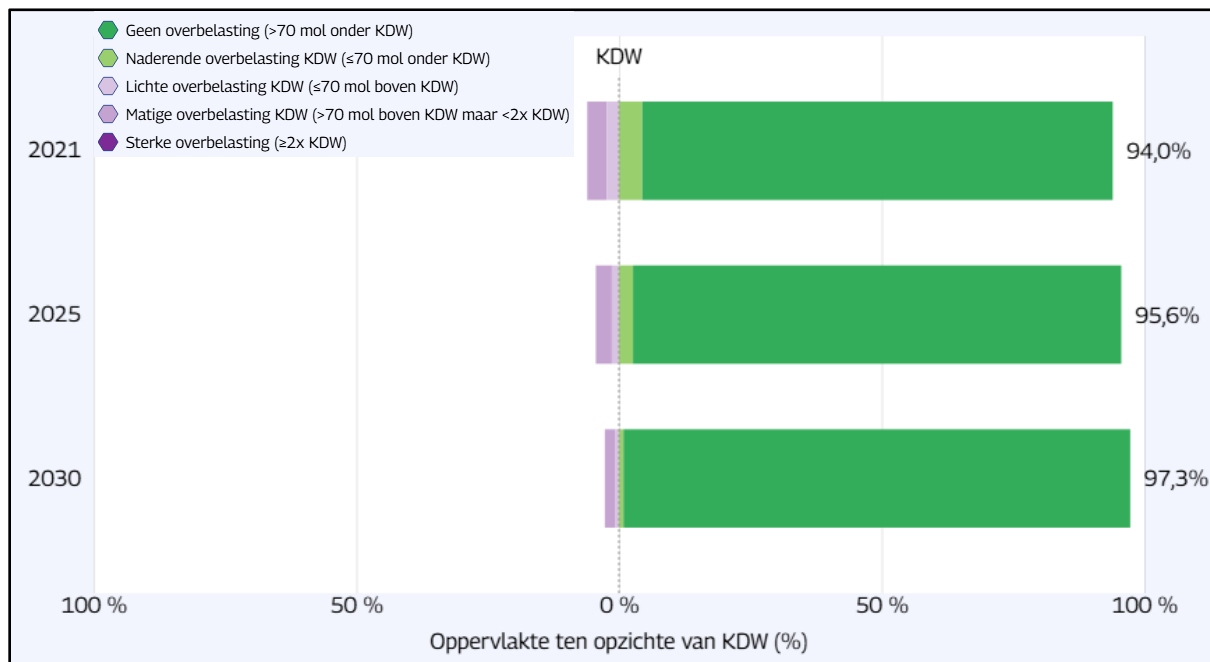
Het landschap bestaat uit een mozaïek van zandige oeverwallen, rivierduinen, kleigronden en stroomdalvlakten. In het zuiden, bij Arnhem en Dieren, snijdt de rivier door de stuwwal van de Veluwe. Tussen Arnhem en Olst zijn brede oude rivierbochten (meanders) bewaard gebleven. Meer stroomafwaarts stroomt de IJssel door relatief smalle uiterwaarden, waarna het rivierbed bij Zalk en Kampen breder wordt en overgaat in een jonge delta. Deze delta is ontstaan in de periode tussen de Romeinse tijd en de afsluiting van het IJsselmeer.

Tussen Dieren en Wijhe liggen meerdere historische landgoederen. Het landschap hier is kleinschalig, met oude verkavelingspatronen, houtwallen, heggen en bosjes. Ten noorden van Wijhe wordt het landschap opener, met uitgestrekte graslanden. Enkele uiterwaarden, zoals Cortenoever, Rammelwaard, Ravenswaard en Scherenwelle, zijn relatief ongestoord gebleven en hebben een rijk reliëf. Hier komen waardevolle graslanden voor, zoals stroomdalgraslanden, glanshaverhooilanden en kievitsbloemhooilanden. In de hoger gelegen delen groeit lokaal hardhoutoibos.

De IJssel vervult een belangrijke ecologische verbindingfunctie. De rivier verbindt natuurgebieden in de Gelderse Poort en het Rijngebied in het zuiden met de laagveengebieden in Noordwest-Overijssel, en via de Randmeren en het Ketelmeer met het IJsselmeer in het noorden.

3.2.2 Habitattypes, leefgebieden en instandhoudingsdoelstellingen

Volgens de AERIUS-Monitor (M24), op basis van gegevens van 2022, bevindt 94,4% van het totaaloppervlak van de habitattypes en de leefgebieden van de Rijntakken zich onder de wettelijk ingestelde kritische depositie waarde. De AERIUS-Monitor (M23), op basis van gegevens van 2021, prognosticeert dat dit oppervlak in 2025 verhoogd is naar 95,6% en in 2030 naar 97,3% (afbeelding 3.9).

Afbeelding 3.8 Oppervlaktes van de Rijntakken (alle habitattypes en leefgebieden) en de achtergronddepositie ten opzichte van de KDW (bron: AERIUS-Monitor M23)

Tevens is in onderstaande afbeelding een dalende trend in stikstofdepositie op de Rijntakken zichtbaar.

Afbeelding 3.9 Stikstofdepositie op de Rijntakken per jaar prognose (bron: AERIUS-Monitor M23)

Onderstaande tabel toont de habitattypes voor het Natura 2000-gebied Rijntakken.

Tabel 1 Habitattypes Natura 2000-gebied Rijntakken instandhoudingsdoelstellingen¹ en KDW²

Habitat/leefgebied	Doelstelling			KDW
	Verspreiding	Oppervlakte	Kwaliteit	
H3150baz Meren met krabbenscheer en fonteinkruiden	=	>	>	2.143
H3260B Beken en rivieren met waterplanten	=	>	=	>2.400
H3270 Slikkige rivieroevers	=	>	>	>2.400
H6210 Stroomdalgraslanden	=	>	>	1.429
H6430A Ruigten en zomen (moersspirea)	=	=	=	>2.400
H6430B Ruigten en zomen (Harig Wilgenroosje)	=	=	=	>2.400
H6430C Ruigten en zomen (droge bosranden)	=	>	>	1.857
H6510A Glanshaverhooilanden	=	>	>	1.357
H6510B Vossenstaarthooilanden	=	>	>	1.571
H91E0A Vochtige alluviale bossen (wilg)	=	=	>	2.429
H91E0B Vochtige alluviale bossen (essen-iepenbossen)	=	>	>	2.000
H91E0C Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen)		>	>	1.857
H91F0 Droge hardhoutooibossen	=	>	>	2.071
H9120 Beuken-eikenbossen met hulst		=	=	1.071

3.3 Projectbijdrage

3.3.1 Algemeen

Zoals in hoofdstuk beschreven, is er in de aanlegfase depositie van maximaal 0,02 mol/ha/jr en in de gebruiksfase van maximaal 0,01 mol/ha/jr gevonden. De depositie vindt plaats op één habitatype, namelijk H6510A, glanshaver- en vossenstaarthooilanden. Dit habitatype is gecategoriseerd als gevoelig habitatype doordat de KDW tussen de 1.400 en de 2.400 ligt. Het gekarteerde oppervlak waarop depositie plaatsvindt is in de aanlegfase 1,55 ha en in de gebruiksfase 1,54 ha.

De volgende paragrafen zullen de depositie als gevolg van het project verder onderzoeken door eerst te kijken naar mogelijke effecten van kleine (tijdelijke) depositiebijdragen (<0,05 mol/ha/jr) zoals in dit project is gevonden. Vervolgens wordt ingezoomd op het habitatype waarop depositie plaatsvindt.

² Wamelink, Van Dobben & Van der Zee. Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en leefgebieden van Natura 2000: Herziening 2023. Juli 2023.

3.3.2 Kleine depositiebijdrage

Zoals eerder vermeld is er in een AERIUS-berekening geconcludeerd dat er door de voorgenomen ontwikkeling een tijdelijke depositie plaatsvindt van maximaal 0,02 mol N/ha/jr en een langere termijn depositie van maximaal 0,01 mol N/ha/jr. In deze paragraaf wordt beargumenteerd waarom een dermate lage stikstofdepositie niet leidt tot significante effecten op de natuur.

Ten eerste wordt ingezoomd op de achtergronddepositiewaardes (ADW) van de hexagonen waarop depositie plaatsvindt. In de AERIUS-Calculator wordt aangegeven dat de ADW van de hexagonen waarop depositie plaatsvindt tussen de 1.300 en 1.500 mol N/ha/jr zit. Een projectbijdrage van 0,01 tot 0,02 mol N/ha/jr komt daarmee overeen met circa 0,0015% van de ADW en de KDW. Een verwaarloosbare fractie van de huidige depositie op het gebied. Tevens moet rekening worden gehouden met een onzekerheidsmarge in de berekeningen die gemaakt worden in de AERIUS-Calculator³. Ook wanneer wordt gekeken naar de huidige staat van het habitatype of de instandhoudingsdoelstellingen van het Natura 2000-gebied, is de bijdrage die het project levert te klein om aantasting van de natuurlijke kenmerken te veroorzaken.

Ten tweede is de depositie die uit dit project voortkomt te klein om merkbare effecten te hebben op de fysiologie van planten of de chemische samenstelling van de bodem. De mate van depositie is in dit geval te gering om een hogere groeisnelheid in planten te veroorzaken. Zodoende blijven de concurrentieverhoudingen onaangetast, waardoor de soortensamenstelling ook onveranderd blijft.

Tot slot geldt dat voor het zogeheten 'omslaan' van een ecosysteem langdurig verhoogde stikstofdepositie vereist is, in combinatie met andere drukfactoren. De zeer beperkte bijdrage van dit project blijft ver onder het niveau waarbij zulke risico's reëel zijn. De bijdrage is ecologisch neutraal en leidt niet tot significante effecten op de structuur, samenstelling of kwaliteit van het habitat.

Daarom kan, gezien de zeer lage projectbijdrage (0,01-0,02 mol N/ha/jr), het gegeven dat deze bijdrage minder dan 0,002% vormt van zowel de KDW als de ADW, en het ontbreken van effecten op vegetatie en bodem in wetenschappelijke onderzoeken, met zekerheid worden gesteld dat depositie van deze grootte verwaarloosbaar is en geen significante effecten veroorzaakt op het desbetreffende habitatype.

3.3.3 Habitatype H6510A

Glanshaverhooilanden (H6510A) zijn soortenrijke, bloemrijke hooilanden die vooral voorkomen op kalkhoudende tot kalkrijke, kleiige of zavelige bodems. In de Rijntakken ligt het grootste deel van het Nederlands areaal van dit habitatype, met 221 ha, waarvan voor 203 ha de huidige kwaliteit niet bekend is. De belangrijkste locaties zijn onder andere de Rijnstrangen, Amerongen, Cortenoever en de Rijswaard. Gedurende de twintigste eeuw is het areaal fors afgenomen door landbouwintensivering en afgravingen. In het afgelopen decennium is lokaal echter weer kwaliteitsverbetering zichtbaar. Het habitatype is sterk afhankelijk van gericht hooilandbeheer, met een of twee maaibeurten per jaar en eventueel nabeweiding. Bemesting is ongewenst, omdat dit leidt tot soortenarme vegetaties. De hooilanden zijn gevoelig voor stikstofdepositie en overstroming, vooral in de zomermaanden.

Het habitatype kampt met meerdere drukfactoren, waaronder:

- Verdroging als gevolg van kunstmatig lage rivierstanden;
- Verzuring door verminderde rivierdynamiek en verminderde aanvoer van basen;
- Vermesting, onder andere door overstroming met voedselrijk water of sediment;
- Overschrijding van de Kritische Depositiewaarde (KDW);
- Inadequaat beheer, zoals onvoldoende maaien of ongeschikte beweiding;
- Kleine oppervlakte en versnippering, waardoor het habitatype kwetsbaar is;
- Verlies van potentieel habitat door inrichtingsmaatregelen.

Deze knelpunten bemoeilijken herstel en vergroten de gevoeligheid van het habitatype voor externe invloeden, maar vormen geen onoverkomelijke barrière bij goed beheer en gerichte maatregelen.

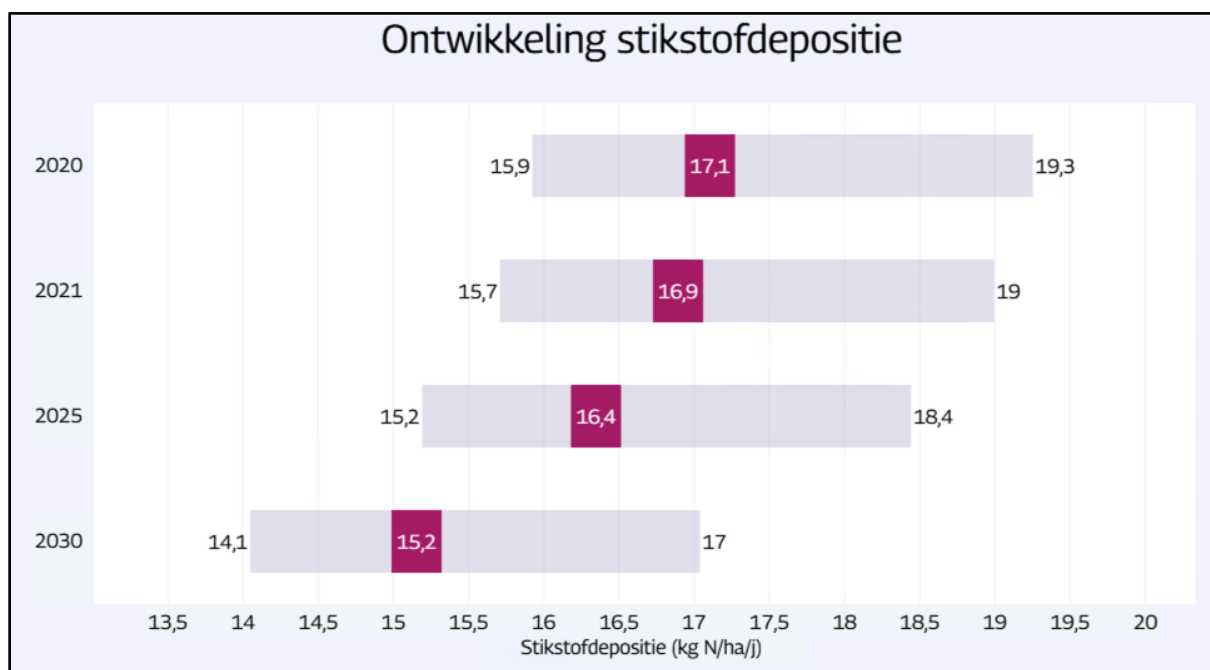
³ Commissie Hordijk. Niet uit de lucht gegrepen, Eerste rapport van het Adviescollege Meten en Berekenen Stikstof. 5 maart 2020.

Hoewel het beheerplan geen specifieke maatregelen per locatie beschrijft, wordt in algemene zin ingezet op uitbreiding en kwaliteitsverbetering via de volgende routes (volgens herstelstrategie H6510A):

- Hooilandbeheer (maaïen en nabeweiden): bewezen effectief en met snelle respons;
- Cyclisch beheer om sedimentatie, erosie en buffering te herstellen: grote potentiële effectiviteit;
- Aanleg van nevengeulen: vergroot rivierdynamiek;
- Herstel van waterhuishouding, zoals terugbrengen van ijzerrijke kwel;
- Ontgronden om nutriëntrijke toplaag te verwijderen.

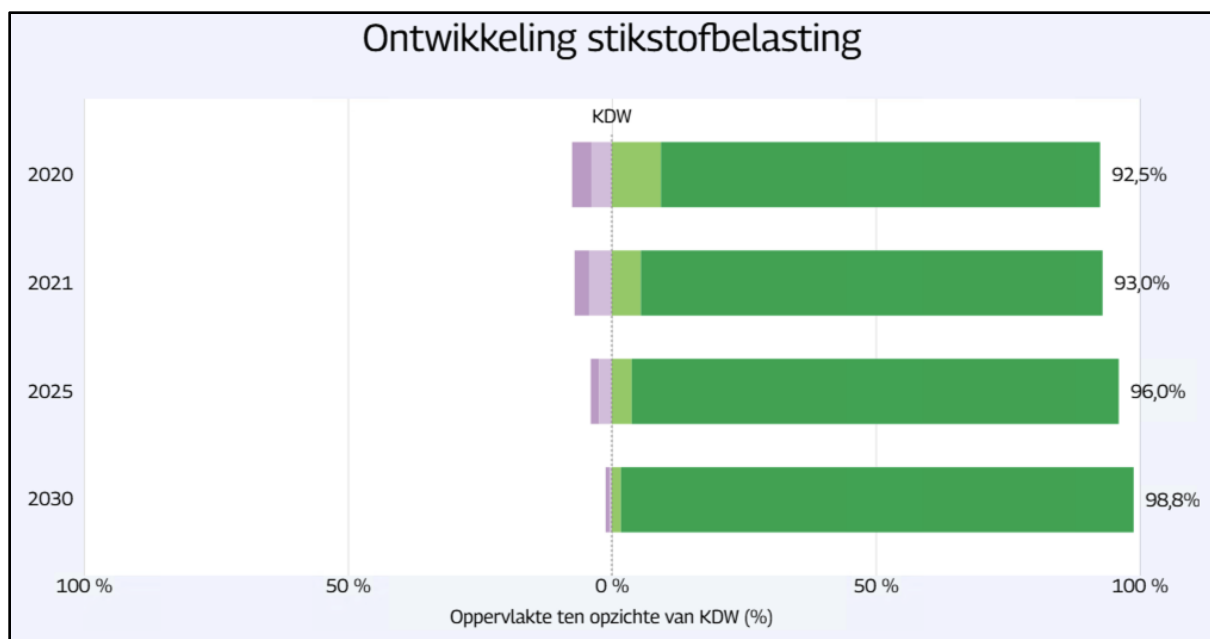
Bij volledige uitvoering wordt een versterking of ontwikkeling van 350–450 ha glanshaverhooilanden verwacht, met verdere kwaliteitsverbetering door gericht beheer en afname van stikstofdruk.

De stikstofdepositie op glanshaverhooilanden daalt volgens AERIUS Monitor M23 van gemiddeld 1230 mol/ha/jaar in 2020 naar 1069 mol/ha/jaar in 2030. Dit ligt ruim onder de KDW van 1429 mol/ha/jaar. Het aandeel areaal met overschrijding daalt tot praktisch 0%. Daarmee zijn er geen potentiële negatieve effecten van stikstof meer te verwachten. De NDA concludeert dan ook dat de "seinen op groen staan": verslechtering is niet aan de orde, en de instandhoudingsdoelen zijn haalbaar⁴. Het pakket aan maatregelen maakt realisatie van de doelen ecologisch onderbouwd mogelijk. Het ecologisch oordeel is dan ook positief ('ja'). Onderstaande afbeeldingen weergeven de huidige trend in stikstofdepositie en stikstofbelasting. Er is te zien dat zowel de stikstofdepositie als het percentage oppervlakte waarvan de KDW overschreden wordt afneemt met tijd.

Afbeelding 3.10 Ontwikkeling stikstofdepositie habitattyp H6510A op de Rijnakken (bron: AERIUS Monitor M23)

⁴ Arcadis. Natuurdoelanalyse Rijnakken (038). Mei 2023.

Afbeelding 3.11 Percentage van het habitatype H6510A op de Rijntakken waarop de KDW overschreden wordt over tijd (bron: AERIUS Monitor M23)

Binnen dit onderzoek is berekend dat de tijdelijke stikstofdepositie op H6510A beperkt blijft tot 0,02 mol/ha/jaar, en de structurele bijdrage op langere termijn tot slechts 0,01 mol/ha/jaar. Deze waarden zijn verwaarloosbaar in relatie tot de actuele depositie en de aanzienlijke overschrijding van de KDW. Gezien het feit dat het doelbereik voor het habitatype reeds binnen bereik is, en stikstof niet langer de kritieke beperkende factor vormt, is het uitgesloten dat de in dit onderzoek berekende, verwaarloosbare bijdrage zal leiden tot het niet behalen van de instandhoudingsdoelen voor H6510A in de Rijntakken.

HOOFDSTUK 4 CONCLUSIE

Als aanvulling op de AERIUS-berekening voor de ontwikkeling aan Het Anem 18 in Wijhe is een ecologische beoordeling uitgevoerd om te onderzoeken of de gevonden projectbijdrage van maximaal 0,02 mol/ha/jr. in de aanlegfase en 0,01 mol/ha/jr in de gebruiksfase significante negatieve effecten heeft op het betreffende habitatype. Op basis van de ecologische beoordeling wordt het volgende geconcludeerd:

De bijdrage van het project aan de stikstofdepositie op habitatype H6510A is ecologisch gezien verwaarloosbaar. Dit blijkt uit de volgende overwegingen:

1. De projectbijdrage van maximaal 0,02 mol/ha/j vertegenwoordigt minder dan 0,0015% van de ADW en KDW van circa 1.400 mol/ha/j. Deze bijdrage is daarmee ecologisch niet relevant in termen van stikstofbelasting.
2. De depositie doet zich slechts voor op een zeer klein gedeelte van het habitatoppervlak binnen het Natura 2000-gebied. Het betreft een fractie van het totaalareaal H6510A, waardoor er geen sprake is van een gebiedsdekkend effect.
3. In het beheerplan zijn reeds maatregelen opgenomen om de negatieve effecten van overmatige stikstofdepositie tegen te gaan. De natuurdoelanalyse stelt dat deze maatregelen voldoende zijn om verslechtering te voorkomen en kwaliteit te verbeteren. De geringe bijdrage van dit project verandert deze inschatting niet.

Ondanks de matige kwaliteit van het habitatype H6510A Glanshaver- en vossenstaarthooilanden (glanshaver) en de beperkte en lokale overschrijding van de KDW kan de verwaarloosbare extra depositie niet leiden tot significant negatieve gevolgen.